Paa nye veie til Troldheimen.

Hevne—Surendalen—Søiaadalen—Vindøldalen—Troldheimshytten.

(Av *S. Udby*).

Siste sommer benyttet jeg en 14 dages ferie til en vandring i Troldheimen og indre Nordmør, med utgangspunkt fra Kirksæterøren i Hevne. Jeg havde planlagt turen noget anderledes end den virkelig blev utført for en 3—4 dages vedkommende, men deri havde veiret skylden, og det havde jeg ingen grund til at beklage, forsaavidt jeg derved kom til at prøve en siderute, som jeg vistnok hadde havt i kikkerten, men dog neppe var kommet til at undersøke, om ikke regnveiret havde drevet mig bort fra den først utstukne hovedrute. Jeg sendte dengang „Nidaros" en epistel fra turen, men da jeg synes at turen Søiaadalen—Troldheimshytten fortjener at bli kjendt specielt av turistforeningens medlemmer, skal jeg her, med benyttelse av nævnte reisebrev, hitsætte en kortere beskrivelse. Nogle billeder, slik som en begyndende amatørfotograf kan præstere dem med et tarvelig apparat, vil efter ævne illustrere enkelte punkter underveis.

Hvad det valgte utgangspunkt, Kirksæterøren, angaar, saa ligger det jo omtrent like langt fra Troldheimshytten som Hovin, hvor før de fleste turister gik ut fra, og der byr sig her flere ruter at vælge imellem. Forsaavidt er den at foretrække for Hovinruten, som ikke egentlig er saa overvættes interessant. Fra Hevne kan man saaledes gaa over til Lommunddalen med bestigning av fjeldet Ruten. Om utsigten herfra findes i turistforeningens aarsskrift

for 1899 en meget begeistret skildring av den ivrige fjeldvandrer, senere avdøde dr. G. P. Meisterlin. Det var denne rute jeg først havde bestemt mig for, men stygveiret tvang mig til at vælge den anden vei, nemlig via Vinje kirke, gjennem Kaarøidalen og over til Rindal. I godt veir er dette ogsaa en vakker tur, som fortjener at bli mere kjendt.

Kaarøidalen er et trangt dalføre med ganske høie fjelde paa siderne, jeg noterte mig særlig partiet ved Brekkan som mindet meget om Drøilierne, — en stupbrat styrtning hvor veien endog etpar steder er skredet ut, og elven Fjelna brusende dypt nede i sit leie. Ved den næstøverste gaard, Pallan, gjør man best i at forhøre sig om hvor kloppen findes over elven. Man behøver nemlig ikke at gaa helt op til Kaarøi, — hvad jeg gjorde, med den følge at jeg slet ikke fandt nogen klop og tilslut maatte vade den ganske vandrike elv.

Videre mot syd i dalføret under Gjetskarfjeldet, gaar stien like nede ved elven, — ikke oppe i lien som rektangelkartet angir. Oppe ved Skaakleven, som slutter dalen mot syd, har man først en fin utsigt mot Bæverdalens vande i vest, og senere mot syd over Rindalens skogklædte aaser og grønne marker nede ved elven. Men Troldheimens toppe som jeg nu skulde havt paa rimelig avstand, lot sig ikke se. Skodden laa tæt over dem alle. Saa bar det brat nedover til dalbunden, forbi de store gaarde Bjørnaas og over elven til Rindal, hvor man faar godt logi hos handelsmand Børseth.

Næste dag var det meningen at ta den korteste vei fra Rindal over fjeldet til Troldheimshytten, men regn og skodde kom atter i veien, jeg valgte derfor at følge Surnas vakre dalføre nedover en 2—3 mil, og saaledes kom jeg ind paa den rute som skulde føre mig ind i en ny og interessant del av Troldheimen.

Ved Grimsmo, en halv mil ovenfor Surendalsøren, gaar der en vei sydover til Kvande ved Stangvikfjorden. Elven Søia som falder ut her, kommer fra Søiaadalen og har sit utspring oppe i det vilde fjeldparti mellem denne og Romaadalen. Her var det jeg vilde søke min vei frem til Troldheimshytten. En times gang syd for Grimsmo tar man ved skydsstationen Aasen mot øst op-

S. U. fot. **Overgangen fra Storli til Inderdalen. Dalataarnet i Bakgrunden.**

S. U. fot. **Fagerlidalen. Spriklitjernene med Rognnebba og Fruhætta.**

over Søiaadalen paa en god bygdevei, som varer til gaarden Østbø. Det vakre dalføre dækkes mot syd av Skarfjeldets mægtige væg, og i nord holder Honstadknyken vagt. Forbi Østbø er der bare en sætervei at følge, og saa regnfuldt veiret havde været, fik jeg snart føle myrernes mer eller mindre bundløshet, — en erfaring, som fornyedes de følgende dage gjennem Troldheimen paa en alt andet end behagelig maate. Efter en god halv mil svinger dalen retvinklet mot syd, og for bunden av den reiser sig en fin fjeldkam, Tróldhætta, — ikke at forvexle med dens navne ved Svartaadalen, men langt mere pittoresk i sine former end denne.

Der ligger flere sætre paa begge sider av elven, men efter anvisning av folkene paa Østbø valgte jeg at gaa over paa vestsiden av elven, hvor man paa begge de øverste sætre, Vaseng- og Grimsmosæteren,*) kan gjøre regning paa at finde godt nattelogi. Jeg blev heller ikke skuffet i den henseende. Næste formiddag fortsattes saa marschen op til dalens avslutning, jævnt stigende opunder Troldhætta, som nu i det opklarende veir traadte stadig prægtigere frem med sine tre skarpe tinder og de store snebræer nedover siderne. Paa den anden side av dalen har den en værdig gjenbo i Blaanebba, som lik et andet Romsdalshorn stak sin pigg op i skyerne. Set fra vest, fra Søiaadalen, er Blaanebba endog en av de flotteste toppe som findes i Troldheimen.

For at naa vandskillet maatte jeg atter gaa over elven, og omsider var pashøiden, ca. 1000 meter, vundet.

Et glimrende parti har man heroppe, med Blaanebbas bratte styrtninger i nord, og Troldhættas takkede kam i syd og sydvest, mens der mot vest blaaner i de fjærne fjelde ute i ytre Nordmør. Men veiret, som den formiddag havde været bra, kunde nu ikke dy sig længer. En haglbyge kom drivende, efterfulgt av skodden, saa blev det atter regn og endelig veritabelt sneslaps. (Det var netop den 1ste august.) Der var al opfordring til at raske paa for at komme ned i det nye dalføre, Eiterdalen, som nu begyndte at vise sig i øst, og jeg længtes efter at naa en sætervold, som lysnet en halv mil borte.

---

*) Amtskartets Østbøsætre.

Men jeg blev snart revet ut av min forhaapningsfuldhet, for jeg havde ikke gaat langt stykket, før det pludselig sa stop. Saa langt og ikke længer! Fjeldet var brutt av i lodrette styrtninger, og den rislende bæk jeg havde fulgt, forsvandt med et kast i dypet en 2—300 meter nede. Det var ret og slet en tværbotndal, jeg havde nedenfor mig, rigtig en av de mest umedgjørlige saavidt jeg kunde se. Der syntes først ikke andet at gjøre end at vende tilbake hvor jeg kom fra, et ubehagelig valg som jeg kviet mig for i det længste. Da fik jeg under min speiding øie paa shippen av en snefonn indunder fjeldet tilvenstre, under Blaanebba altsaa. End om der her var en vei at smyge sig gjennem? Jeg klamret mig til det svake haab, og kløv opover de snevaate stenblokke og heller, og saa tilslut mine anstrængelser kronet med held. Der var ganske rigtig en kløft indunder fjeldet fyldt av sne, en høi og meget brat drive, som dog ikke var værre end at den kunde krydses nedover paa skiløpervis, og efter fornøden rekognoscering lot jeg det staa til. Det røinet endel paa benmusklerne under nedfarten, men det havde dog intet at si mot den tilfredsstillelse jeg følte, da det grøfste var gjort. Jeg kunde være saa meget mere tilfreds, som jeg nu efter nedfarten blev klar over at dette var det eneste sted hvor jeg kunde ha kommet frem. Ellers er denne fjeldvæg som avslutter dalen, absolut utilgjængelig.

Jeg havde dagen før spurt jenten paa Vasengsæteren om overgangen fra Søiaadalen til Eiterdalen, men hun kjendte bare til at folk gik over fjeldet nordenfor Blaanebba og Skindfeldberget til Eiterdalssæteren, — en tur som skal kunne gjøres paa en 3 timer. Efterat jeg havde forsøkt min egen opfundne overgang mellem Blaanebba og Troldhætta, kan jeg nok forstaa, at den ikke er blet nogen almandvei. Men den er under enhver omstændighed meget interessant, især naar man første gang støter paa dens overraskelser. Hosstaaende billede vil formodentlig gi saa nogenlunde et indtryk av det eiendommelige parti. Rektangelkartet „Troldhætta" slutter i vestkant over det lille vand, som ligger like under fjeldvæggen.

Eiterdalen heter som nævnt den lille dal, som jeg her var dumpet ned i. Den fører ned i Vindøldalen, og derfra kan

man enten gjennem Bredskaret komme over i Foldalen eller den længere vei gjennem Fagerlidalen vest og syd om Snota til Troldheimshytten. Paa Eiterdalssæteren er der nattelogi at finde i al enkelhet.

Den greieste vei, naar man vil fortsætte herfra sydover, er vistnok først at ta over Vindøla, hvor der nedenfor Bredskarsæteren skal findes et heldig vadested. Selv valgte jeg at gaa over Eitra, hvilket nu var temmelig brysomt efter den stærke flom. Jeg har senere ladt mig fortælle av en gammel Troldheimskar, at elven skal ha sit navn av, at den er saa „eitrande" kold. Det kan saamæn gjerne være, for Eitra faar sit meste vand fra snefonnerne opunder Troldhætta, og paa sit korte løp ned til Vindøla vinder den vel ikke at bli synderlig kuldslaat.

Kommen over Eitra fik jeg en uventet haard tørn med at arbeide mig frem paa vestsiden av Vindøla. Den burde ikke ha været uventet, for fjeldtegningen paa rektangelkartet gir tydelig besked om, at man her kan træffe paa noget av hvert. I virkeligheten viste det sig ogsaa at være et ualmindelig ondartet parti. Under Styglifjeldet, som ikke bærer sit navn forgjæves, gaar elven i stride stryk uten nogen fremkomst langs bredden. Først maatte jeg klavre høit op for at undgaa nogle berghamre, og derpaa nedover igjen gjennem krat og ur, hvor det saa uhyggelig genegent for stensprang og skred. Atter igjen opover mere paa fire end to, og slik gik det videre frem i den sleipe li, stadig med den hyggelige utsigt til, at et glippet tak med fot eller hænder vilde sende mig ned i den skummende elv.

Efterat det farlige parti var overvundet havde jeg endnu at baske mig gjennem en ren urskog av mandshøi „Turt" (Mulgedium alpinum), som jeg maatte slaa ned for fote for at se hvor jeg skulde træ paa den sleipe undergrund. Det var først senere jeg blev vidende om, at Turt skal være bjørnens yndlingsspise om sommeren, og at netop den selvsamme Styglia har været kjendt som et tilholdssted for bjørn. Det var godt, at jeg ikke visste noget om dette, mens jeg kavet mig frem i lia, for ellers vilde jeg ha følt situationen endnu mere pinlig, end den allerede da var.

Bortset forøvrig fra bjørnen, som endnu neppe har generet nogen turist i Troldheimen, saa er mine minder fra den dags vandring i Styglia saa ubehagelige, at jeg aldrig skal forsøke mig mere der. Og det bør heller ingen anden gjøre. Turister paa vei til eller fra Eiterdalen anbefales derimot ubetinget at holde sig paa østsiden av Vindøla og benytte vadestedet nedenfor Bredskarsæteren. Elven danner forøvrig et ganske høit og vakkert fald under Styglifjeldet, men det billede jeg fik tat blev desværre ikke saa godt, at det egner sig for reproduktion.

Længere oppe maatte den vandrike Vindøla vades, og min vei gik nu i let og tørt lænde paa østsiden av elven opover til Sprikletjernet, — et navn som lik Troldhætta findes paa flere steder i Troldheimen. Dalen kaldes her Fagerlidalen, og den fortjener sit navn. For her har man et av de prægtigste fjeldskuer, som Troldheimen byr paa, et parti som dannes av Fruhætta, Rognnebbas brædækkede kam, og det mægtige Strankaabotnfjeld som lokker blikket videre indover Romaadalens lite besøkte verden. Forbi flere smaavande kommer man saa efter nogle kilometer ind paa den opvardede Nøstaadalsrute, hvorfra der er et par timers gang igjen forbi Dønnemsæteren til Troldheimshytten.

De to dage jeg anvendte paa denne vandring gav som resultat, at ruten Søiaadalen—Eiterdal—Fagerlidalen til Troldheimshytten er en av de vakreste og interessanteste i Troldheimen, og jeg vil derfor anbefale den til vore turisters opmærksomhet. Den er ogsaa saa meget mere at anbefale, som den paa forskjellig vis kan knyttes til ture gjennem indre Nordmørs naturskjønne trakter, noget som enhver Troldheims-reisende altid bør ta sigte paa, naar han vil ha det beste utbytte av sin tur.

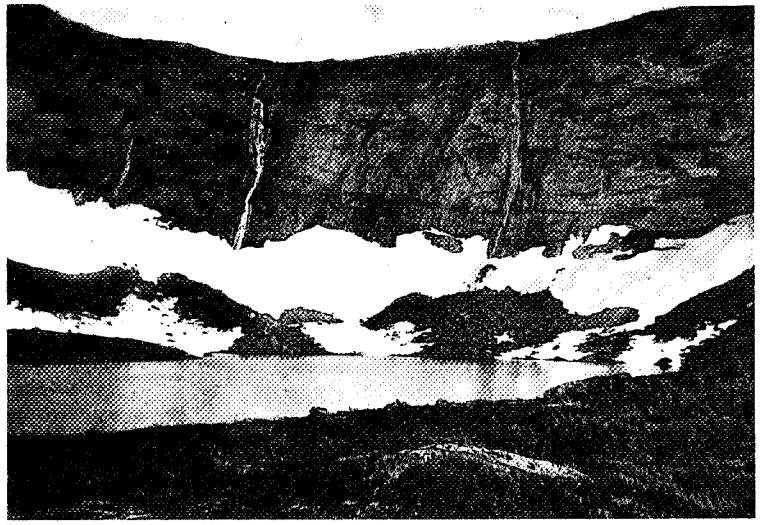

S. U. fot. **Tværbotnen i Eiterdalen.**

S. U. fot. **Overgangen fra Søiaadalen til Eiterdalen. Troldhætta.**

En hule

i bergsaasen ved Sem i Snaasen.

(Se rektangelkart 50 D og 53 B).

Av Brynjulf Schmidt-Nielsen.

I nogle notiser om „Mandhullet“ i Snaasen i Trondhjems turistforenings aarsberetning for 1905 nævnte jeg, at der fandtes en gammel beskrivelse af en anden hule i Snaasen.

I den bekjendte „Reise som gjennem en del af Norge i de Aar 1773, 1774, 1775 paa Hans majestæts kongens bekostning er gjort og beskreven af Gerhard Schøning“ heder det:

„Den Deel af Snaasen, som ligger østenfor Snaasen Vandet, bestaaer af en temmelig fladt og aaben liggende Dal-Strækning. Fremst i denne, ved Vandet, ligger en temmelig stor høi Biærg-Knoll, og under den gaarden Andershaug, omtrent i N. O. fra Kirken. Ved denne gaard, og paa den nordre Siide af Biærget, næsten mod Midten af Biærgets Høide, er en mærkværdig Huule, til hvilken man enten maae lade sig hidse ned ovenfra, eller gaae en meget brat, steil eller tildeels farlig Stie, hvis man vil stige op til den, neden fra. Huulens Aabning er ved Indgangen 5 Alne, $2^1/_2$ qvart høi, $4^1/_4$ Alne breed; $17^1/_4$ Alne lang, men længst ind i Huulen, kun $3^1/_2$ qv: breed.

Inde i Huulen, er, rundt omkring, fuldt af mangfoldige runde og aflange Huller, glatte og liigesom ved Vandets Virkning, eller ved Havets Bølger udtærede eller udminerede. De staae mangesteds tæt hos hinanden, saa de adskilles kun, ved en tynd Steen-Skorpe; paa mange Steder gaae de dybt ind i Biærget, hvor de synes at være liigesom inddreiede.

Bunden i Huulen gaaer først horizontalt, eller liige ind, omtrent 5 Alne; siden stiger den noget opad, først smaalig, men tilsidst bliver den temmelig brat. Uden for Huulen, sees ei den mindste Steen løs liggende, eller noget Spor derefter, at denne Huule er enten udmineret ved Menneske-Haand, eller dannet ved et Biærge-Fald. Aabningen i Biærget eller

bemeldte Huule maae da være dannet af Naturen, og de mange Huller deri, paa samme Maade være,, ved Vandets Virkning, afglattede, her i Kalk-Biærget, som tilforn er berettet, om Kalk-Biærget ved Forr.

Under seeneste Krig, berettes adskillige af Snaasens Indbyggere didhen at have bragt, og der gjemt deres Eiendeele."

[Efter afskrifter i kildeskriftfondets manuskriptsamling, Kristiania].

Denne hule fik jeg høsten 1908 ved velvilje fra Videnskabernes Selskab i Trondhjem anledning til at opsøge og nærmere undersøge. Gaarden „Andershaug" eksisterer nu ikke længer, men opgives at være lagt til „Støvra". Den paa rektangelkart 53 B aflagte „Unshagen" er ikke identisk med „Andershaug", men synes egentlig at skulle være „Unshagenrønningen". et navn, som efter udtalen af „Undershaug" [„Unshaaggaan"] tydeligvis er afledet heraf. Hulen var vistnok kjendt omkring Sem, men var der ikke mange, som kjendte noget nærmere til den eller havde været der. — For at komme til den kan man gaa 2 veie: enten fra „Sem" til „Støvramoen", hvorfra man har den omtrent ret i syd op i fjeldet efter en meget brat opstigning paa omkring 150 m., eller man kan ogsaa gaa den mageligere vei fra „Støvra" op paa „Bergsaasen" og derfra klatre ned nogen faa meter. Den første vei er meget besværlig, og den sidste er derfor at anbefale, d. v. s. man maa da ikke være alt for svimmel og desuden maa man for nedstigningen helst have taug. Op passerte jeg uden, men jeg tror det er værre ned, til trods for at det ikke er mange meter. Under sig har man det glatte og bratte svaberg sikkert sine 50 m. ned, saa det er ikke værdt at ramle afgaarde.

Hulen ligger paa ca. 200 m. o. havet og gaar i sydlig retning ind i fjeldet [kalksten]. Aabningen danner en ganske vakker rundbue af bredde ca. 3 m. og høide ca. 4 m. Dens totale længde er ca. 11 m. Aabningen er dækket af trær, saa den meget vanskelig kan sees nedenfra. Op til den gaar ligesom en liden ur, men ellers ligger den i bratte fjeldvæggen. Iøvrig er den av Schøning givne beskrivelse saa nøiagtig, at videre omtale er unødvendig. Eiendommelige forefaldt de av denne omtalte „inddreiede"

huller. Flere av dem havde en dybde omkring 30 cm. og en vidde av omkring 10—12 cm. Hulen synes at være dannet omkring en spræk i fjeldet, men efter de delvis glatte vægge og hullerne at dømme ved indvirkning av vand. Dette kan dog ikke være skeet i nutiden ved noget vandløb eller lignende, da den ligger meget nær toppen av en isoleret fjeldryg og desuden er ganske tør. I den inderste del av hulen dannedes bunden av en forholdsvis smal spræk fyldt med jord og sten. Ved gravning heri tilbunds — ca. 70 cm. — fandtes kun sten og jord, som i hovedsagen syntes at være forvitringsprodukter. Heller ikke ved gravning i det mere sparsomme jordlag i den ydre del fandtes spor af noget, der kunde tyde paa en tidligere beboelse.

Af fortællinger knyttet til hulen hørtes kun et par. Den ene var den sædvanlige om, at en hund var sluppet ind o.s.v. Ifølge den anden skulde en søn av Snaasens tidligere prest Rønning her ha gjemt en spadserstok og en sølvskaftet kniv, men jeg fandt tiltrods for en ganske omhyggelig undersøgelse ingen av delene. Forøvrig er hulen omtalt i „Skillingsmagazin" for 1845 s. 282 — „I „Bergshulen" i nærheden av Vinje kirke siges en jutul at være dræbt". —

Tiltrods for at dette ikke er nogen stor hule, saa er det dog en interessant liten tur fra Sem at opsøge den. Udsigten derfra er blandt andet meget vakker. Den synes lkke i bygden at have noget særlig navn, — og skulde man ikke da kunne kalde den „Schønings hule"?

Beretning om inspektionsreise sommeren 1908.

Av forskjellige grunde fik jeg først onsdag den 3die august anledning til at ta op til Troldheimen for efter bestyrelsens beslutning at inspicere den nye turisthytte i Jøldalen, før den blev overtat av foreningen. Jeg valgte naturligvis den nye rute over Thamshavn og var paa mindre end 3 timer fremme ved banens foreløbige endepunkt Svorkmo.

De forhaabninger man har gjort sig om denne banes betydning for turisttrafikken, synes straks at skulle gaa i opfyldelse. Allerede fra første dag skal antallet av reisende ha været betydelig, og særlig om søndagene har saavel dampskibet som jernbanen været fuldt besatt. De fleste reisende som skal videre op gjennem dalen, pleier at spise middag paa Aarlivold, og trafikken skal her gjennemgaaende ha været meget stor i sommer. Hotelbedriften paa Aarlivold, som er overtat av fru vognfabrikant Geeve, omtales almindelig meget rosende.

For at naa frem til Aa saa snart som mulig tok jeg ikke bortom Aarlivold, men gik straks over Meldalskogen til Kalstad og videre til Aa, ialt 24 km.

Nu da denne baade bekvemme og langt kortere rute ind til Troldheimen er aapnet, er det vel litet sandsynlig at den lange og ensformige vei fra Hovin til Grut vil bli synderlig benyttet. Til næste sommer blir banen færdig helt frem til Løkken, og veilængden yderligere 6 km. kortere. Dette i forbindelse med opretelsen av stationen i Jøldalen vil forhaabentlig i betydelig grad øke antallet av turister i Troldheimens vakre fjeldegne.

Efter pr. telefon at ha avtalt møte med Nils Reitaas paa Jøldalssæteren til søndag den 7de, tok jeg dagen efter den almindelige turistvei langs Resa og Drugua. Det er blit meldt til foreningen at der var opsatt en avviser ved Aaen sæter. Dette er dog ikke tilfældet; derimot er der i grinden hvor man forlater den store vei, skaaret et: „Vei til Troldheimen". Men indskriften er gammel og av samme farve som træet, saa mange gaar forbi uten at lægge merke til den. En ordentlig avviser her er nødvendig. Mere iøinefaldende er derimot den nyopsatte avviser ved veiskillet mellem Grindalsveien og stien gjennem Drugudalen; den er dog ikke anbragt like ved veien, men paa et træ ved siden, og det har derfor hændt at folk har passert uten at bli opmerksom paa den. Ogsaa her burde det kanske gjøres noget tydeligere.

Ved min ankomst til Jøldalshytten var der ingen gjester der, men besøket i sommer hadde været meget godt og temmelig jevnt, helt fra hytten blev aapnet; ialt hadde mellem 50 og 60 indtegnet sine navne.

Hytten ligger ganske pent til med utsigt mot nordvest og gjør et tiltalende indtryk, om den end naturligvis ikke kan sammenlignes med foreningens større stuer. Særlig den nyopførte del er lys og rummelig, og jeg skulde tro at foreningen har al grund til at være tilfreds med den, naar den blir helt færdig. Endnu staar nemlig noget tilbake; herom nedenfor.

De stadige klager over veien gjennem Svartaadalen har som bekjendt bragt bestyrelsen paa den tanke at la opvarde vei over Gjeithætta og sløife stien gjennem dalen. Det var endnu 3 dage igjen til mit møte med Nils Reitaas, og jeg bestemte mig derfor til at gjøre en visit i Troldheimshytten og se nærmere paa begge veier.

Om morgenen da jeg drog afsted sammen med et par unge trøndere, laa skodden ganske tæt. Efterhvert som vi kom længere vestover, syntes det at ville letne litt, og vi tok derfor fra Reitaas sæter opad mot høiden i haab om at det skulde klarne. Det gik dog ikke efter ønske. Da vi hadde passert lille Svartaaen et litet stykke ovenfor fossen, blev det likesaa tykt som før. Det var dog ikke vanskelig at finde rigtig op, og et par minutters solskin vi fik paa høiden, gjorde det let at bestemme kursen, uagtet rektangelkartet over Gjeithætta ikke er rigtig; det angir nemlig den nordre top som den høieste, medens den søndre er betydelig høiere. Nedstigningen faldt os dog temmelig besværlig, da vi ikke kunde se mange meter frem for os; vi kom ut i uret og ulændt terræn, saa turen tog længere tid end vi ellers hadde behøvet, ialt c. 8 timer.

I Troldheimshytten har besøket i sommer været større end nogensinde før. Samme dag vi kom, hadde det om morgenen været hele 14 gjester der.

Hytten synes at være i meget god stand. Taket har i det sidste været ganske tæt; der mangler vistnok endel av takrenden paa begge sider av huset; men det volder ingen ulempe og kan ikke være nødvendig at rette paa. Som flere ganger før fandtes ogsaa iaar nogen glasruter knust under vindueslemmene i kjøkkenet og værelset ved siden. Lars Tørseth hadde hittil trodd det var gjort av folk som vilde forsøke at bryte sig ind; men i vinter var

han kommet efter at det skyldtes sneen. Han fik under en østenstorm se store stykker sammenfrossen sne blæses løs fra bakken bakenfor og formelig bombardere huset. Træffer de vindueslemmene, saa gaar ruten i stykker. Ved at lægge en list under lemmene haabet han at hindre at det gjentok sig.

Baaten i Folla er nu saa gjennemraatten at den er omtrent ubrukelig. I løpet av et døgn render den fuld av vand og skaffer betydelig stræv hver gang den skal benyttes. En ny baat er derfor absolut nødvendig. Det vil vistnok falde billigst at la den bygge i Rindalen. Saa stor som den forrige behøver den ikke at være, og den bør det heller ikke, forat den ikke skal bli for tung at faa op i skuret om høsten. Lars mente en baat til 3 personer var stor nok, og at den kunde faaes i Rindalen for 25—30 kr.

Et vedskur er ogsaa paakrævet, især efterat skiløpertrafikken har øket saa sterkt. Hittil har bislaget tjent til vedskur om vinteren; men nu strækker det ikke længere til, da det i hele paaskeuken maa brænde døgnet rundt paa flere ildsteder. Skuret kan faa en heldig plads like ved avviseren utenfor bislaget. Omkostningerne vil efter Lars Tørseths mening dreier sig om 30 a 40 kr.

Inventaret er i god stand. Dog klager Marit Tørseth over mangel paa haandklær. Der er ialt bare 18, 2 er bortkommet siden hun sidst var der i 1906, uten at hun vet hvorledes — og flere av dem er daarlige. Naar besøket er sterkest, rækker hun ikke at faa vasket og tørket saa hurtig som det trænges.

Lars nævnte at det i paasken ofte var meget trangt om sengeplads. Dette kunde nok rettes paa, om man opførte senger i en høide til, hvor det lar sig gjøre; paa denne maate vilde man faa plads til 9 nye senger. Av hensyn til omkostningene maa det dog staa hen til senere; likeledes ogsaa hans forslag om at avdele gangen ovenpaa ved en panelvæg, hvorved man kan vinde et rum til med plads for 2 senger.

Med postgangen er det almindelig tilfredshed. Iaar som ifjor har lørdag været postdag; men hvis der intet er iveien, skulde jeg dog tro at en anden dag var heldigere; ti som postgangen nu er i Rindalen, blir brever liggende paa postkontoret der til tirsdag,

før de gaar videre. De kort jeg sendte fra hytten lørdag, kom ikke til Trondhjem før fredagen efter.

Amtskartet over Romsdals amts nordøstlige del bør ophænges i hytten. Der findes vistnok et ucpklæbet exemplar; men det har i aarevis været opslaat paa væggen og er nu ikke længere brukbart.

Ikke sjelden er der spørsmaal om at faa kjøpt rektangelkartet „Troldhætta“, og Lars bad derfor om at der maatte bli indlagt et par exemplarer tilsalgs.

Vardingen over Gjeithætta er nu under arbeide. Den tar ved Sletaafossen av fra den store kreatursti og fører op gjennem dalsænkningen, hvor det skal være lett og godt terræn. Endnu er den ikke færdig længer end til høiden; men Lars haabet at faa gjort det fra sig, før han flyttet hjem i sommer. Vi blev enige om at la den føre ned mod Boggevoldsæter, saa man slipper at ta over lille Svartaaen ovenfor fossen, hvor det selv i sommer da elvene var smaa, faldt besværlig at komme over.

Da det blev straalende veir dagen efter, gik jeg sammen med Lars Tørseth og flere unge turister op paa Snota, hvor jeg ikke før har været. Opturen gjøres almindelig paa 4—5 timer og volder ingen vanskelighet, naar man tar den vei Lars hittil har pleiet at gaa. Uten fører er den dog ikke saa liketil at finde, og bræene oppe under den høieste top har flere store sprækker, saa man neppe bør tilraade ukjendte at gaa derop alene. Nedturen tar c. 3 timer, hvis man sætter kursen like paa hytten og var over Folla istedenfor at gaa den lange omvei om baaten.

Søndag gik jeg gjennem Svartaadalen tilbake til Jøldalshytten. Veien blev ifjor omlagt paa et par steder, hvor aaen gaar over under flom, saa den nu forhaabentlig ikke er fuldt saa fugtig som før. Værre er under regnveir det meterhøie græs man maa igjennem paa lange strækninger. Men det er det ingen raad med; vil man gaa i fjeldet, faar man finde sig i at bli vaat en gang imellem. Naar det ikke netop har regnet, er veien gjennem Svartaadalen ganske let og behagelig, og efter min formening bør foreningen ikke tænke paa at opgi at holde den vedlike, da turen over Gjeithætta, særlig opstigningen vestfra, nok kan falde tung for enkelte av de turister som har ungdommen bak sig.

Paa Jøldalshytten traf jeg ikke Nils Reitaas; han var pludselig blit syk og hadde sendt sin bror isteden. Vi saa over hele huset, og jeg paaviste for ham og noterte hvad der endnu stod tilbake, nemlig følgende:

Grundmuren under den nyopførte del er ikke kalket. Der er intet hjørneskap i fællesrummef; isteden er der ophængt et litet vægskap, som dog er ganske utilstrækkelig. Anne Aa, som har hat vertskapet der isommer, oplyste om at taket var utæt paa flere steder, baade i det gamle og i det nye rum. Bordklædningen i bislaget er ogsaa utæt og fuld av sprækker. Grunden hertil er at Nils Reitaas bare har hat raa bord, som han midlertidig har slaat paa, forat de kan tørke isommer.

Broderen oplyste om at Nils kjendte til alle de mangler jeg hadde paatalt, og at alt skulde bli ordnet i løpet af høsten.

Som det vil erindres hadde man tænkt at indrette en hjell over en del av kjøkkenet med sengested for opvartningspiken. Men dertil er pladsen for liten, saa det spørsmaal har maattet staa hen til senere. Isommer har hun faat ligge paa nabosæteren, nogen faa skridt fra hytten.

Nils Reitaas ønsket at faa besked om vindueslemmer; derom var der intet bestemt i kontrakten. Likeledes vilde han tilraade at nordvestvæggen i den gamle stue snarest mulig blev bordklædd, da flere av stokkene der begynder at morkne.

Arbeidet gjorde idethele indtryk av at være solid og ordentlig utført, saa jeg skulde tro at han fortjener at faa den paaskjønnelse som var stillet ham i utsigt, naar de paapekede mangler er blit rettet paa.

Det maa vistnok bero paa en misforstaaelse fra Nils Reitaas's side at en av sengene i det nye rum bare er opført i en etage. Sengen er anbragt saaledes at det ikke er noget i veien for at den likesom de øvrige bygges i to høider. Hvis feil det var, derom turde jeg dog intet bestemt uttale, da jeg ikke hadde nogen avskrift av kontrakten med og ikke saa sikkert erindret dens ordlyd.

Til en forandring la jeg nedturen om Grindal, en udmerket vakker vei som bør anbefales dem som kommer vestenfra, uagtet den er en halv mil længer. Da det saa satte ind med striregn,

tok jeg fra Aa tilbake samme vei som jeg før hadde reist, og var i Trondhjem igjen tirsdag 9de aug.

Paa en fisketur jeg i slutten af juli gjorde til Essandsjøen, benyttet jeg anledningen til at inspicere foreningens hytter.

Medens besøket i Syltrakterne paa svensk side skal ha været ualmindelig stort i sommer, saa hadde der merkværdig nok næsten ikke været turister i vore stuer. Saavidt jeg erindrer hadde paa Nedalen bare 8 indtegnet sine navne, og paa Storerikvolden bare 2, efterat hytten var blit aapnet. Paa begge steder syntes alt at være i bedste orden.

Taket paa Nedalshytten, som ifjor sommer paa flere steder var utæt, baade i den gamle og den nye stue, var senere blit efterset og reparert og viste sig nu ganske tæt.

Likeledes var der stelt paa peisen; sprækkerne var tættet og muren hvittet, saa den nu saa meget bra ud.

Paa Storerikvolden var der ivinter blit stjaalet et laken — sandsynligvis av skiløpere, som har villet benytte det til seil; der fandtes altsaa nu bare 11 laken. Opvartningspiken uttalte ønske om at faa nogen flere haandklær; der var bare 8. — Av vimpelen var bare smaarester igjen.

Ogsaa paa Nedalen er der for faa haandklær; bare 12 ialt. Konen bad derfor om at faa nogen flere. Likeledes trænges ny vimpel.

Vardingen ved Esnaoset er endnu ikke i orden, og jeg paala derfor føreren indstændig at sørge for at udbedre den og fjerne nogen staker i myren like ved baatnøstet, som bare leder folk paa vildspor.

I alle foreningens hytter var der en paafaldende mangel paa kroker til at hænge fra sig klær paa. Smaakroker til urholdere bør ogsaa anbringes ved alle senger.

Trondhjem den 22de august 1908.

Axel Sommerfelt.

Trondhjems turistforenings aarsberetning

for

1908.

Paa generalforsamling 27. marts 1908 gjenvalgtes de to efter tur uttrædende medlemmer av bestyrelsen adjunkt Sommerfelt og kand. Schulerud. Ligeledes gjenvalgtes suppleanterne, d'hrr. journalist Udby, fuldmægtig Sivertsen og stadsingeniør Grøndahl.

Revisorerne, d'hrr. fuldmægtig Rendal og agent Anker Bachke, gjenvalgtes med akklamation.

Bestyrelsen har saaledes i det forløpne aar havt samme sammensætning som i 1907, nemlig:

Adjunkt A. Sommerfelt, formand
Kand. L. Schulerud, viceformand og sekretær
Kasserer D. Bech, kasserer
Bokhandler F. Brun
Kontorchef N. Noodt.

Medlemstallet var $^1/_1$ 1909 246, hvorav 1 æresmedlem og 2 livsvarige medlemmer.

Fra brændevinssamlaget har turistforeningen, som vanlig i de senere aar, mottat til sin almindelige virksomhet et bidrag stort kr. 400.00, hvorfor herved avlægges foreningens erkjendtlige tak.

Ligesaa takkes Trondhjems sparebank for fornyede bidrag til arbeider paa Lille Graakallen og til reisehaandboken, kr. 400.00 til hvert formaal.

Man tillater sig at anmode turistforeningens medlemmer om hver i sin kreds at arbeide for større tilslutning til foreningen, saa den kan faa flere midler at virke med. Saaledes som forholdene er, har den meget vanskelig for at tilfredsstille alle de krav, der stilles til den, og som det ikke alene er ønskelig, men for en stor del nødvendig at imøtekomme.

Man vil heller ikke iaar faa raad til at utdele bidrag til fotture.

Efter anmodning fra hovedkomitéen for turist-, sport- og husflidsutstillingen i Bergen 1910 tillyste foreningen et møte av interesserte til valg av lokalkomité for Trondhjem og Trøndelagen til forberedelse av deltagelse i utstillingen.

Paa møtet, som avholdtes 7. decbr. 1908, valgtes til medlemmer av komitéen d'hrr. pelsvarehandler Fritz Bruun
doktor Bang
hoteleier E. Holte
direktør Bennett
brukseier Tønne Huitfeldt,
og til suppleanter ved særskilt valg
d'hrr. kjøbmand Andreas Moe
ciselør H. Møller
bestyrer Schreiner.

Graakallen.

Der har endnu ikke været anledning til at foreta noget grundigere eftersyn av hytten. I kjøkkenet er der opsat en ny, større komfyr.

Serveringen paa Graakallen har som de foregaaende aar været forestaaet av madame Gundersen. Besøket har været meget godt.

Travsportforeningen har endnu ikke refunderet mer end en trediedel av de utgifter, som den paaførte turistforeningen til anlæg av ny vei langs Vintervandet efter dettes opdæmning

Arbeiderne paa Lille Graakallen, hvortil Sparebanken har ydet bidrag, tok sin begyndelse utpaa sommeren med grøfting og utbedring av veien. Der er utseet tomt til utsigtstaarn paa høiden

ovenfor Fjeldsæter, idet man finder ikke at kunne opføre det paa selve toppen av Lille Graakallen, fordi det vilde bli for langt væk. Erfaringerne fra Storheia skræmmer. Til taarnet har hr. arkitekt P. Digre leveret utkast, og faar man bidrag fra Sparebanken ogsaa iaar, hvorom der er ansøgt, vil man forsøge at faa den reist allerede til sommeren, ligesom de nødvendige adkomstveie vil bli oparbeidet.

Som meddelt i forrige aarsberetning har byen overtat vedlikeholdet av veie og stier i Bymarken.

Troldheimen.

Troldheimshytten har været bestyret av Lars Tørseth og hustru. Det ser ut, som om besøket er i stigende, idet fremmedboken viser 116 navne, hvorav ca. 40 skiløpere. Der kan vel neppe heller være tvil om, at de forbedrede kommunikationer op igjennem Orkedalen i forbindelse med den nye turiststation i Jøldalen vil bevirke, at flere og flere søker ind til de herlige trakter i Troldheimen.

Værtskapet roses for godt og hyggelig stel. Fører har været benyttet av 4 følger.

Hytten blev inspiceret av formanden, hvis indberetning er indtat foran.

Lars Tørseth er bemyndiget til at indkjøpe en baat, som er at faa i Rindalen, til erstatning for den gamle baat i Folla, som ikke længer er brukelig. Den nye baats pris er kr. 28.00, hvortil vil komme nogle kroner for at faa den kjørt ind i Foldalen.

Lars har ogsaa paatat sig at opføre et vedskur ved hytten.

Endel nye haandklæder skal bli opsendt. Ogsaa i den forløbne turistsæson vedlikeholdtes ukentlig postforbindelse med Rindalen, til alle besøkendes tilfredshet. Af aviser holdtes Trondhjemsbladene.

Der skal bli sørget for, at der til sommeren vil bli adgang til hos Lars at faa kjøpt rektangelkart „Troldhætta".

Ogsaa paa Storli hos Kristofer Haugen har besøket været stigende. Stedet faar likesom tidligere den mest ubetingede ros.

Man skal i denne forbindelse gjøre opmærksom paa, at Kristofer

Haugen er den eneste paa Storli, som har ret til at føre turistforeningens vimpel.

Kristofer har utbedret vardingen fra Storli til Foldalen. Den er nu saa god, som det paa nogen maate kan forlanges.

Jøldalshytten har i sit første aar havt upaaklagelig godt besøk; der har været 70 sommerturister og 27 skiløpere i paasken. Stellet besørgedes i sommersæsonen av Anne H. Aa fra Meldalen, som vistnok vil være kjendt av mange turister fra før; hun roses i fremmedboken for „god mat" og „enestaaende kokekunst". Hvis intet uforutset kommer i veien, vil hun ogsaa til sommeren forestaa værtskapet i Jøldalshytten.

Som det fremgaar av formandens indberetning, var der sidst sommer endnu endel mangler at utbedre; andet var nu heller ikke at vente ved et saa nyt anlæg. Nils Reitaas har utover høsten arbeidet med at bringe alt istand, og man kan vistnok gaa ut fra, at det vil være iorden til sommeren.

Der er indkjøpt en baat til fiske- og roture paa Jølvandet. Til at benytte baaten har foreningens medlemmer fortrinsret. De, som ikke er medlemmer, betaler for hver tur en avgift av kr. 0.25 pro persona. Nøkkelen til baaten erholdes hos opvartningspiken i hytten.

Stationen er blit endel dyrere end fra først av tænkt, og foreningen har endnu ikke kunnet greie at betale alt. Der gjenstaar endnu ca. kr. 450.00, som vil komme til at tynge foreningens budget en tid utover.

Syltrakterne.

Medens Nedalen i 1907 kunde glæde sig ved et godt besøk, var det motsatte tilfældet i 1908, og det tiltrods for, at den siste sommer var en ulike bedre fjeldsommer end den foregaaende. Det er ikke godt at forstaa grunden hertil. Man skulde næstnn tro, at den nye bane i Orkedalen har trukket de fleste feriereisende vestover.

Nøiagtig femteparten af de 35 sommerturister var svenske.

Det er fremdeles Nedalens bruker Ole Valseth, som med bidrag af turistforentngen forestaar værtskapet, medens hans søn Bersvend fungerer som fører.

Som det fremgaar av formandens indberetning, var alt i orden paa Nedalen, ligesom ogsaa paa Storerikvold, hvor besøket mærkelig nok omtrent har været som i 1907. Stellet roses som godt paa begge steder.

Ifølge meddelelse fra hr. brukseier Birch i Selbu var alt i fuld orden i Kvittyten, da den sist blev besøgt i høst. Der er al sandsynlighet for, at der snart vil komme en lap med ren i trakterne om Nautsjøen. Det vil forhaabentlig bli en attraktion, saa at de vakre fjeldpartier omkring Kvittyten blir bedre besøkt, end hittil har været tilfældet, da bare en og anden enkelt vandrer likesom har forvildet sig ditind.

Utdrag

af Trondhjems turistforenings regnskap for 1908.

Indtægt:

Beholdning fra 1907	kr.	28.47
Indestaaende i bankerne fra 1907	-	464.36
Bidrag av Den norske turistforening	-	400.00
— - Trondhjems sparebank	-	800.00
— - Trondhjems brændevinssamlag	-	400.00
Tilbakebetalt av Travsportforeningen	-	25.00
Førerpenge	-	10.00
Nattelogis m. m.	-	163.83
Kontingent	-	722.00
Indvundne renter	-	40.00
	kr.	3,053.83

Utgift:

Aarsberetning	kr.	105.95
Hytterne, stationsbidrag, førerløn m. m.	-	336.36
Inventar og arbeide i Jøldalshytten	-	698.96
Assurance og annoncer	-	58.62
Arbeide paa Lille Graakallen	-	115.50
Bud, porto etc.	-	118.14
Sekretær og kasserer	-	300.00
Kontingent til Den norske turistforening	-	4.00
— - Trondhjems turisttrafikforening	-	10.00
Generalforsamlingen	-	23.70
Inspektionsreiser	-	52.85
350 brochurer av S. Udby	-	52.50
Indestaaende i bankerne pr. $^1/_1$ 1909	-	1,154.53
Kassabeholdning	-	22.72
	kr.	3,053.83

Forslag til budget for 1909.

Indtægt:

Beholdning fra 1908:		
Av sparebankens bidrag til arbeiderne paa Lille Graakallen	kr. 713.74	
Av Sparebankens bidrag til reisehaandboken	- 638.66	
		kr. 1,352.40
Medlemskontingent		- 725.00
Nattelogis, førerpenge etc.		- 100.00
Bidrag fra Brændevinssamlaget		- 600.00
— - Trondhjems sparebank til arbeider paa Lille Graakallen		- 1,000.00
		kr. 3,777.40

Utgift:

Aarsskrift		kr. 200.00
Hytter, stationsbidrag og førerløn:		
ordinært	kr. 300.00	
extraordinært til Jøldalshytten og Troldheimshytten	- 100.00	
		- 400.00
Inventar:		
ordinært	kr. 80.00	
extraordinært til Jøldalshytten, rest fra 1908	- 200.00	
		- 280.00
Assurance og annoncer		- 60.00
Sekretær og kasserer		- 300.00
Inspektionsreiser		- 50.00
Bud, porto, tilfældige utgifter		- 121.00
Kontingent til Den norske turistforening		- 4.00
— - Turisttrafikforeningen i Trondhjem		- 10.00
Trykning av reisehaandboken		- 638.66
Arbeider paa Lille Graakallen		- 1,713.74
		kr. 3,777.40

Omtrentlig formuesstatus

pr. $^1/_1$ 1909.

Troldheimshytten	kr. 3,000.00
Graakalhytten	- 1,500.00
Storerikvold	- 500.00
Nedalshytten	- 3,000.00
Kvittyten hytte	- 400.00
Jøldalshytten	- 1,700.00
Inventar paa Græslivold	- 50.00
— „ Storli	- 40.00
Baat i Folla	- 35.00
Baat i Jølvandet	- 50.00
Baat med nøst i Essandsjø	- 50.00
Baat i Nea	- 30.00
	kr. 10,355.00
Herfra maa trækkes kasseregnskapets gjæld pr. $^1/_1$ 09 til reisehaandbokens beholdning	- 175.15
	kr. 10,179.85

Medlemsfortegnelse

pr. 1ste januar 1909.

A. Æresmedlem:

Schulz, Carl, overlærer

B. Livsvarige medlemmer:

Thomle, E. A., kongelig fuldmægtig
Buch, Axel, kjøpmand

C. Aarsbetalende medlemmer:

Aagaard, apotheker
Abel, F. K. T., premierløitnant
Arnfinsen, læge
Aune, fotograf

Bachke, Arild, konsul
Bachke, Halvard L.
Bachke, Chr. Anker
Bagøien, Jens, handelsfuldm.
Bauck, H., borgermester
Bech, D., kasserer
Bentzen, Chr., bryggerimester
Bennet, A., kjøpmand
Berg, Andr., bankchef
Berg, Claus, konsul
Berg, Sverre, fuldmægtig
Bergersen, B., assessor
Bergmann, Th., maler
Birkeland, G., kjøpmand
Bjerve, Sigv., kjøpmand
Boe, C., kaptein
Bohne, F. M., slagter
Borgen, Otto, kjøpmand
Borthen, L., dr. med.
Borthen, E., handelsfuldmægtig
Bratt, Joh. F., konsul
Brinchmann, Chr., bankkasserer
Brinchmann, Chr. jr., kjøpmand
Brodtkorb, Chr., læge
Brun, A., boghandler
Brun, Johan, apotheker
Brun, Fridthjov, boghandler
Bruun, Fritz, kjøpmand
Bruun, Joh., o.r.sagfører
Bryn, H., læge
Brænne, B., fabrikeier
Bøckman, M., stadsfysikus
Bødtker, Fr., læge
Børseth, L., farver

Christophersen, G., handelsmand, Selbu
Christoffersen, A., tandlæge
Clausen, P., hoteleier

Dahl, A., kjøpmand
Dahl, Einar, o.r.sagfører
Dahl, Hj., handelsfuldm.
Dahl, J., Elster
Dahl, Thoralf, disponent
Digre, Einar, disponent
Digre, Johs., fabrikeier
Digre, Petter, arkitekt
Dreyer, K. S., agent

Eggen, O., kjøpmand
Erichsen, H. S., læge
Erichsen, O., konditor
Eriksen, A., politifuldm.
Evensen, A., bundtmager

Faanes, K., kontorist
Finne, Jak., konsul
Finne, Karl
Færden, Fredrik, artilleriløitnant

Garmann, J. N. B., agent
Garstad, John, driftsbestyrer
Gill, A. T., kaptein
Gjemsø, P., direktør
Grilstad, O., kjøpmand
Grøner, Fr., premierløitnant
Grønning, E., kjøpmand
Grøndahl, stadsingeniør
Gundersen, C., adjunkt
Gunstensen, direktør
Gyrud, K., artillerikaptein

Hagen, A., oberst, Stenkjær
Hagen, Einar, forstkand., do.
Hagen, Lorentz, stud. min.
Halseth, A., kjøpmand
Halvorsen, M., kjøpmand
Hansen, Carl
Hansen, Collin, o.r.sagfører
Hansen, Harald, kasserer
Hansen, H. O., kjøpmand
Hansen, P. A., fabrikeier
Hansen, Thv., fabrikeier
Harbitz, G., adjunkt
Hartmann, B., overlærer
Hartmann, M. H., kjøpmand
Hartmann, Jac., adjunkt
Hartmann, Joh., adjunkt
Hegstad, L. O., kjøpmand
Helberg, Joh., kjøpmand
Helgerud, G. H., disponent
Hellen, R., kjøpmand
Hellem, B. K., Expeditør
Hirsch, H., kjøpmand
Hirsch, R., apotheker
Hirsch, Robert, student
Hoff, J., kjøpmand
Hoff, uhrmager
Hoff, T., kaptein
Hoff, W., bagermester
Holst, Chr., agent
Horne, O., disponent
Huitfeldt, I., konsul
Huitfeldt, H. I., kontorist
Hnsby, John, kjøpmand
Hval, A., fængselspræst
Hvoslef, skattefoged

Iversen, B., grosserer
Jensen, V., postmester
Jenssen, A., konsul
Jenssen, Eilif, bryggerimester
Jenssen, Erling, cand. jur.
Jenssen, Eyvind, kontorchef
Jenssen, Karoline, frue
Jenssen, H., bryggerieier
Jenssen, Halvor, kjøpmand
Jenssen, N., banksekretær
Jenssen, P. O., kjøpmand
Johansen, Alfred
Johansen, Per
Johansson, C. T., kjøpmand
Johnsen, Ole, skomakermester
Johnsen, Rolf, kjøpmand
Juel, O., adjunkt
Jürgens, H. G., ingeniør

Kindt, O., læge
Kjeldsberg, konsul
Klinge, N., kjøpmand
Klingenberg, H. F., konsul
Klingenberg, Ingvar, konsul
Klingenberg, Odd, advokat
Klingenberg, Sverre, o.r.sakfører
Knoff, S. O., fabrikeier

Knudtzon, stadsadvokat
Koen, A., frk.
Koren, K., arkivar
Krogh, Jens, kjøpmand
Krum, Ragnv., o.r.sakf.
Kvenild, Arne, kontorchef
Kvenild, Birger, kjøpmand
Kværnø, E., kjøpmand

Larsen, Hans, konsul
Larsen, Lauritz, faktor
Larsen, Ludv., fuldmægtig
Lassen, Karl, kjøpmand, Hamburg
Laugsand, A., apotheker
Lind, Carl O., agent
Lindeman, Thv., dr. philos., fabrikbest. Bitterfeld
Lossius, K., rektor
Lossius, J., læge
Lund, K., ingeniør
Lundgreen, Fr., kjøpmand
Lykke, Ivar, konsul
Lyng, Joh. D., kjøpmand
Lyng, Joh.s, kand.
Lysholm, B., læge
Lysholm, J., kemiker, Tydalen
Løchen, premierløitnant
Løcke, H., o.r.sakfører
Lønseth, S., fuldmægtig

Madsen, M., kjøpmand
Malthe, F., direktør
Matheson, B., kjøpmand
Mogstad, E. D., kjøpmand
Moe, Andr., kjøpmand
Moe, Jac., inspektør
Molland, A., major
Motzfeldt, A., kjøpmand
Moxness, N., vognmand
Moxness, O. A., blikkenslager
Møller, H., ciselør
Møller, F. E., kjøpmand

Noodt, Fritjof
Noodt, L., kjøpmand
Noodt, N., kontorchef
Norum, K., arkitekt

Olsen, Oscar S., læge
Olsen, Edv. J., verkseier
Olsen, E., fotograf
Olsen, Martin, kjøpmand
Olsen, Hans, fuldm.
Olsen, Hj. Julius, bankbogholder
Orkdal, dampskib
Orre, Fredrik, løitnant

Pedersen, Joh. P., adjunkt
Pedersen, M. G., handelsfuldm.
Persen, L. Borchgrevink, kjøpmand
Piene, J. C., kjøpmand
Piene, Frantz, kjøpmand
Pihl, C., ingeniør
Prøsch, G. C., kjøpmand
Prydz, F., premierløitnant

Raaen, J. C., kirkeværge
Raaen, Karl, læge
Rambech, A., ingeniør
Rendal, O., kontorfuldm.
Richter, O., o.r.sagfører
Ringe, Sofus, kaptein
Rønne, Harald, kontorchef
Rønning, Joh., disponent

Saxevik, Chr., disponent
Schulerud, L., cand., real.
Schøyen, Karl, overlærer
Selmer, Albr. W., konsul
Selmer, Eivind, ingeniør
Siem, Julius, kjøpmand
Simonsen, Bull-, direktør
Sivertsen, Ludv., bankassistent
Sivertsen, Axel, bankassistent
Skavlan, E., stiftsprovst
Skavlan, S., sogneprest

Skougstad, bankassistent
Smith, Riddervold, byfoged
Sommerfelt, A., adjunkt
Sommerschield, Edv., konsul
Sorkstad, Karl, restauratur
Solberg, Valborg, frue
Spørck, Camilla, frue
Stabell, H. N., kjøpmand
Steen, Erling, toldkontorist
Stoltz, D., agent
Stoppenbrink, W., kjøpmand
Strøm, Ole, kjøpmand
Susæg, Johan A.
Svendsen, J. M., bankfuldmægtig
Sættem, O., kjøpmand

Taraldsen, ingeniør
Tharum, Julius, kjøpmand
Thaulow, Chr., kjøpmand
Thorsen, H., læge

Topp, Fritz, restaurator
Tønseth, E. A., agent

Udby, S., redaktionssekretær

Vinje, A., vognmand
Vangen, cand. theol.

Weidemann, F., ingeniør
Wendler, F. W., hoteleier
Wessel, P. bankbogholder
Widerøe, E., læge
Widerøe, M. C., bakermester
Wigen, A. F., kjøpmand
Wilhelmsen, L. H., kjøpmand

Ysland, Joh. L., kjøpmand

Øien, A., kjøpmand
Øvergaard, generalmajor